

Výrok rozsudku

Článok 3 ods. 1 písm. c) smernice Rady 76/207/EHS z 9. februára 1976 o vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami, pokiaľ ide o prístup k zamestnaniu, odbornej príprave a postupu v zamestnaní a o pracovné podmienky, v znení zmien a doplnení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/73/ES z 23. septembra 2002, sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátna právna úprava, ktorá s cieľom podporovať prístup mladších osôb k zamestnaniu umožňuje zamestnávateľovi prepustiť zo zamestnania zamestnancov, ktorým vznikol nárok na starobný dôchodok, pričom tento nárok vzniká ženám o päť rokov skôr než mužom, predstavuje priamu diskrimináciu na základe pohlavia, ktorú táto smernica zakazuje.

(¹) Ú. v. EÚ C 282, 21.11.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 18. novembra 2010 — Európska komisia/Španielske kráľovstvo

(Vec C-48/10) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Životné prostredie — Smernica 2008/1/ES — Integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania — Podmienky povolenia existujúcich zariadení — Povinnosť zabezpečiť prevádzku takýchto zariadení v súlade s požiadavkami smernice)

(2011/C 13/24)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: A. Alcover San Pedro, splnomocnená zástupkyňa)

Žalovaný: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: F. Díez Moreno, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Porušenie článku 5 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/1/ES z 15. januára 2008 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia (Ú. v. EÚ L 24, s. 8) — Zariadenia, ktoré môžu mať vplyv na emisie do ovzdušia, vody a pôdy a na znečistenie — Podmienky povolenia existujúcich zariadení

Výrok rozsudku

1. Španielske kráľovstvo si tým, že neprijalo potrebné opatrenia zabezpečujúce, že sa príslušné orgány na základe povolení podľa článku 6 a 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/1/ES z 15. januára 2008 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia alebo na základe preskúmania, prípadne aktualizácie podmienok, postarajú o to, aby sa existujúce zariadenia prevádzkovali v súlade s požiadavkami článkov 3, 7, 9, 10, 13, 14 písm. a) a b), ako aj článku 15 ods. 2 tejto smernice najneskôr do 30. októbra 2007 bez toho, aby boli dotknuté osobitné ustanovenia práva Únie, nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 5 ods. 1 uvedenej smernice.

2. Španielske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 100, 17.4.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 9. novembra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Stuttgart — Nemecko) — Bianca Purrucker/Guillermo Vallés Pérez

(Vec C-296/10) (¹)

[Súdna spolupráca v občianskych veciach — Právomoc, uznanie a výkon rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností — Nariadenie (ES) č. 2201/2003 — Prekážka začatého konania — Žaloba vo veci samej týkajúca sa práva na zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti a návrh na nariadenie predbežného opatrenia týkajúci sa práva na zverenie toho istého dieťaťa do osobnej starostlivosti]

(2011/C 13/25)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Stuttgart

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Bianca Purrucker

Žalovaný: Guillermo Vallés Pérez

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Amtsgericht Stuttgart — Výklad článku 19 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (Ú. v. EÚ L 338, s. 1; Mím. vyd. 19/006, s. 243) — Príslušnosť súdu členského štátu pre rozhodovanie vo veci samej o žalobe týkajúcej sa práva na zverenie dieťaťa, ktoré má obvyklý pobyt v tomto štáte, do osobnej starostlivosti, keď súd iného členského štátu začal konať skôr vo veci nariadenia predbežného opatrenia v spore medzi tými istými účastníkmi o zverení toho istého dieťaťa do osobnej starostlivosti — Pojem „súd, ktorý začal konať ako prvý“

Výrok rozsudku

Ustanovenia článku 19 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000, nie sú uplatniteľné, ak súd jedného členského štátu, ktorý začal konať ako prvý vo veci úpravy rodičovských práv a povinností, koná len vo veci nariadenia predbežných opatrení v zmysle článku 20 tohto nariadenia a súd iného členského štátu, ktorý má právomoc podľa toho istého nariadenia na rozhodnutie vo veci samej, koná ako druhý o návrhu na tú istú úpravu, či už dočasne alebo s konečnou platnosťou.

Skutočnosť, že súd členského štátu začal konať v rámci konania o nariadení predbežných opatrení alebo že rozhodnutie bolo prijaté v rámci takého konania a že zo žiadneho údaja podaného návrhu alebo prijatého rozhodnutia nevyplýva, že súd konajúci o nariadení predbežných opatrení má právomoc v zmysle nariadenia č. 2201/2003, nevyhnutne nemá za dôsledok vylúčenie záveru, že existuje, ako to prípadne umožňuje vnútroštátne právo tohto členského štátu, návrh vo veci samej spojený s návrhom na nariadenie predbežných opatrení a obsahujúci údaje smerujúce k preukázaniu, že konajúci súd má právomoc v zmysle tohto nariadenia.

Ak napriek úsiliu vynaloženému súdom, ktorý začal konať ako druhý, s cieľom informovať sa u účastníka konania, ktorý sa dovoľáva prekážky začatej veci, pred súdom, ktorý začal konať ako prvý, a pred centrálnym orgánom, súd, ktorý začal konať ako druhý, nedisponuje žiadnym dôkazom umožňujúcim určiť predmet a dôvod návrhu podaného pred iným súdom a týkajúcim sa najmä preukázania právomoci tohto súdu podľa nariadenia č. 2201/2003, a ak si vzhľadom na osobitné okolnosti záujem dieťaťa vyžaduje prijatie rozhodnutia, ktoré by bolo možné uznať v iných členských štátoch, než je členský štát súdu, ktorý začal konať ako druhý, tomuto súdu prislúcha po dobe primeranej na čakanie na odpoveď na formulované otázky pokračovať v skúmaní návrhu, ktorý mu bol podaný. Trvanie tejto primeranej doby musí zohľadňovať prvorádý záujem dieťaťa s prihliadnutím na okolnosti predmetnej veci.

(¹) Ú. v. EÚ C 221, 14.8.2010.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Varhoven administrativen sad (Bulharsko) 7. júla 2010 — Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova a Kemko International EAD/Ministerski savet na Republika Bulgaria

(Vec C-339/10)

(2011/C 13/26)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Varhoven administrativen sad

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova a Kemko International EAD

Žalovaný: Ministerski savet na Republika Bulgaria

Uznesením z 12. novembra 2010 sa Súdny dvor (ôsma komora) prehlásil za zjavne nepríslušný na zodpovedanie otázok, ktoré predložil Varhoven administrativen sad (Bulharsko).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal in Northern Ireland (Spojené kráľovstvo) 29. septembra 2010 — Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts, Creagh Concrete Products Ltd/Department of the Environment for Northern Ireland

(Vec C-474/10)

(2011/C 13/27)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Court of Appeal in Northern Ireland

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts, Creagh Concrete Products Ltd

Žalovaný: Department of the Environment for Northern Ireland

Prejudiciálne otázky

1. Má sa smernica [2001/42] (¹) vykladať tak, že v prípade, že štátny orgán, ktorý pripravuje plán patriaci do pôsobnosti článku 3, je sám osebe orgánom, ktorému je zverená celková environmentálna zodpovednosť v členskom štáte, je v právomoci členského štátu odmietnuť na účely článkov 5 a 6 určiť podľa článku 6 ods. 3 akýkoľvek poradný orgán?
2. Má sa smernica vykladať tak, že v prípade, že orgán, ktorý pripravuje plán patriaci do pôsobnosti článku 3, je sám osebe orgánom, ktorému je zverená celková environmentálna zodpovednosť v členskom štáte, je členský štát povinný zabezpečiť, aby došlo k určeniu poradného orgánu, ktorý je nezávislý od tohto orgánu?
3. Má sa smernica vykladať v tom zmysle, že požiadavka článku 6 ods. 2 spočívajúca v tom, že orgány uvedené v článku 6 ods. 3 a verejnosť uvedená v článku 6 ods. 4 dostanú včasnú a účinnú príležitosť vyjadriť svoje stanovisko „vo vhodnom čase“, môže byť prebratá pravidlami, ktoré stanovujú, že orgán zodpovedný za prípravu plánu v každom jednotlivom prípade stanoví časový rámec, v rámci ktorého možno vyjadriť stanovisko, alebo musia pravidlá preberajúce smernicu samy osebe stanovovať pre rôzne okolnosti časový rámec alebo rôzne časové rámce, v rámci ktorých možno takéto stanovisko vyjadriť?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/42/ES z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie (Ú. v. ES L 197, s. 30; Mím. vyd. 15/006, s. 157).